

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2023r.

w sprawie **M.K.1, M.K.2 i J.M.**

oskarżonych o czyn z art. 156§1 pkt 2 k.k. i in.

skargi pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M.L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 29 czerwca 2023r., sygn. akt III Ka 198/23,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 9 listopada 2022r., sygn. akt X K 511/20

na podstawie art. 539e§2 k.p.k.

postanowił:

- 1) oddalić skargę,
- 2) kosztami postępowania skargowego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skarga pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie jest zasadna.

Zgodnie z treścią art. 437§2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wymieniono podstawy tego środka zaskarżenia, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji,

zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. lub też konieczne jest przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018r., sygn. akt I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017r., sygn. akt IV KS 6/16). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno jednoznacznie wskazywać, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia zaskarżonego skargą wyroku jednoznacznie wynika, że Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że *„Sąd orzekający w przedmiocie żądania sędziego w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego, doprowadził do przeprowadzenia postępowania sądowego dotkniętego rażącym uchybieniem przepisom postępowania, mającym wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, gwarantującym bezstronność sędziego rozpoznającego sprawę, tym samym pozbawił strony prawa do sądu, w szczególności do wydania orzeczenia po przeprowadzeniu rzetelnego i uczciwego postępowania przez bezstronny sąd”*. Wskazano w nim też, że *„w ocenie Sądu Odwoławczego, z powodów wręcz oczywistych (...), rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy uchybiło rzetelności postępowania, o której stanowią art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 14 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, przy braku dążenia do wydania orzeczenia na ustaleniach odpowiadających prawdzie, bo poczynionych na podstawie całokształtu materiału dowodowego obiektywnie ocenionego przez właściwy i bezstronny sąd”*.

Powyższa konstatacja musiała doprowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku, gdyż nie sposób uznać, że jakakolwiek czynność przeprowadzona przed sądem, co do którego istnieją tak daleko idące wątpliwości w zakresie jego bezstronności, może być zaliczona w poczet materiału dowodowego – tak więc, tak jak wymaga tego art. 437§2 k.p.k., konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Stwierdzenie to należy rozumieć jako równoważne ze sformułowaniem (może niezbyt zręcznym), którym posłużył się Sąd Okręgowy –

„Sąd Rejonowy przeprowadzi na nowo przewód sądowy w tym postępowanie dowodowe w niezbędnym do rozstrzygnięcia istoty postępowania zakresie”.

W świetle powyższego skarga nie mogła być uznana za zasadną.

Z przytoczonych wyżej względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[Z.K.]

[ał]